

Pastiersky list Zboru biskupov ECAV na Slovensku – Pamiatka Reformácie 2018

Bratia a sestry v Pánovi Ježišovi Kristovi! Význam dnešného sviatku, 501. výročia začiatku reformácie cirkvi, je pre nás, dedičov reformácie, predovšetkým v možnosti nájsť zdroj nadšenia, duchovného povzbudenia za zápas o duchovné veci na tomto svete. Nechajme sa poučiť z Lutherových skúseností, vieroučného precitnutia a nového pohľadu. Správne pochopenie evanjelia a Božej spravodlivosti je to, čo zmenilo život Martina Luthera, je to, čo zmenilo a mení svet.

Pol tisícročia – to je pomerne dlhá doba, ktorá znamená veľké zmeny v živote ľudstva, v behu dejín cirkvi, ale nad tým všetkým ostáva ten istý Pán a Spasiteľ Ježiš Kristus, to isté evanjelium, to isté Božie povolanie k spaseniu, a tak aj tá istá možnosť prijať vierou ospravedlnenie, ktoré nám dáva Pán Boh pre zásluhy Ježiša Krista. Preto reformácia, ktorá zdôraznila tieto základné zásady učenia, vôbec nie je iba záležitosťou dávnej histórie, ale trvá a stále nanovo nás oslovuje.

Apoštol Pavel napísal, že „... *človek ospravedlnený býva vierou bez skutkov zákona*“ (R 3, 28). Tu máme do jednej vety zhrnuté učenie o ospravedlnení, o odpustení hriechov.

Ježišovo učenie a život sú plné dôkazov, že iba On je cestou k Otcovi, On je pravda, On je život, On je bránou do kráľovstva Božieho, je svetlom sveta, je Pastierom, Pánom a naším Spasiteľom. Bez Neho niet záchrany pre hriešneho človeka. Človek – hriešnik sa podobá otrokovi, nie je vstave sám seba vyslobodiť z otroctva hriechov. Čo je však nemožné u ľudí, je možné u Boha – tak to povedal Pán Ježiš Kristus (Mt 19, 26). On aj priniesol najvyššiu obeť za nás, obeť svojho svätého života.

K tomu už človek nemá čo dodať. Stačí len jedno: prijať Pánom Bohom ponúkané odpustenie hriechov, Božiu milosť; vierou prijať, že Ježiš Kristus je jeho Spasiteľom. To je v podstate jednoduché, a predsa pre veľkosť Božej lásky veľké evanjelium, radostná zvesť o našej záchrane. Spása a život večný sú a navždy zostávajú najvzácnejším Božím darom. Skutočná viera však – obrazne povedané – nehľadí len do neba, ale vidí aj okolo seba. Vidí a vníma ľudí s ich každodennými potrebami. Spasení z Božej milosti, pre zásluhy Pána Ježiša Krista, nie kvôli našim záslužným skutkom. Na druhej strane však ozajstná viera nemôže byť bez skutkov, lebo bez skutkov lásky je mŕtva.

Z vďaky za Božiu lásku a milosť slúžme s láskou svojim blížnym. Veď my všetci sme predmetom Božej lásky. Nestačí o tom však len hovoriť, je potrebné, aby sme tým aj žili.

Je dôležité, aby sme s Božou pomocou dokázali aj kriticky pozerat' na seba, na svoj život, na svoju službu lásky. Aby sme z Božej milosti neustále duchovne, a tak aj svojím myslením, konaním a postojmi rástli na základe poznania Božieho slova, ktoré má formovať nás – a nie my si Božie slovo prispôbovať.

Stále sú platné slová Pána Ježiša Krista: „... *pokánie činite a verte v evanjelium!*“ (Mk 1, 15b) Tým, že je Pán Boh milostivý, neprestal byť spravodlivý. Tým, že je veriaci človek ospravedlnený skrze vieru v Ježiša Krista, nesmie prestať v boji proti hriechu, nesmie sa stať v tomto benevolentným. Veď sme boli veľmi draho vykúpení!

Božia láska k nám nás zaväzuje, a zároveň nás zmocňuje k životu služby lásky všetkým ľuďom. To je aj pre nás dnes osobne odkaz reformácie. Zostaňme mu verní a podávajme ho novým generáciám, aby aj ich zahrnula láska a milosť nášho Pána Ježiša Krista!

Hrad prepevný je Pán Boh náš!

*Miloš Klátik, generálny biskup
Ján Hroboň, biskup ZD
Slavomír Sabol, biskup VD*

Pastiersky list Zboru biskupov ECAV na Slovensku – Pamiatka Reformácie 2018

Bratia a sestry v Pánovi Ježišovi Kristovi! Význam dnešného sviatku, 501. výročia začiatku reformácie cirkvi, je pre nás, dedičov reformácie, predovšetkým v možnosti nájsť zdroj nadšenia, duchovného povzbudenia za zápas o duchovné veci na tomto svete. Nechajme sa poučiť z Lutherových skúseností, vieroučného precitnutia a nového pohľadu. Správne pochopenie evanjelia a Božej spravodlivosti je to, čo zmenilo život Martina Luthera, je to, čo zmenilo a mení svet.

Pol tisícročia – to je pomerne dlhá doba, ktorá znamená veľké zmeny v živote ľudstva, v behu dejín cirkvi, ale nad tým všetkým ostáva ten istý Pán a Spasiteľ Ježiš Kristus, to isté evanjelium, to isté Božie povolanie k spaseniu, a tak aj tá istá možnosť prijať vierou ospravedlnenie, ktoré nám dáva Pán Boh pre zásluhy Ježiša Krista. Preto reformácia, ktorá zdôraznila tieto základné zásady učenia, vôbec nie je iba záležitosťou dávnej histórie, ale trvá a stále nanovo nás oslovuje.

Apoštol Pavel napísal, že „... *človek ospravedlnený býva vierou bez skutkov zákona*“ (R 3, 28). Tu máme do jednej vety zhrnuté učenie o ospravedlnení, o odpustení hriechov.

Ježišovo učenie a život sú plné dôkazov, že iba On je cestou k Otcovi, On je pravda, On je život, On je bránou do kráľovstva Božieho, je svetlom sveta, je Pastierom, Pánom a naším Spasiteľom. Bez Neho niet záchrany pre hriešneho človeka. Človek – hriešnik sa podobá otrokovi, nie je vstave sám seba vyslobodiť z otroctva hriechov. Čo je však nemožné u ľudí, je možné u Boha – tak to povedal Pán Ježiš Kristus (Mt 19, 26). On aj priniesol najvyššiu obeť za nás, obeť svojho svätého života.

K tomu už človek nemá čo dodať. Stačí len jedno: prijať Pánom Bohom ponúkané odpustenie hriechov, Božiu milosť; vierou prijať, že Ježiš Kristus je jeho Spasiteľom. To je v podstate jednoduché, a predsa pre veľkosť Božej lásky veľké evanjelium, radostná zvesť o našej záchrane. Spása a život večný sú a navždy zostávajú najvzácnejším Božím darom. Skutočná viera však – obrazne povedané – nehľadá len do neba, ale vidí aj okolo seba. Vidí a vníma ľudí s ich každodennými potrebami. Spasení z Božej milosti, pre zásluhy Pána Ježiša Krista, nie kvôli našim záslužným skutkom. Na druhej strane však ozajstná viera nemôže byť bez skutkov, lebo bez skutkov lásky je mŕtva.

Z vďaky za Božiu lásku a milosť slúžme s láskou svojim bližným. Veď my všetci sme predmetom Božej lásky. Nestačí o tom však len hovoriť, je potrebné, aby sme tým aj žili.

Je dôležité, aby sme s Božou pomocou dokázali aj kriticky pozerat' na seba, na svoj život, na svoju službu lásky. Aby sme z Božej milosti neustále duchovne, a tak aj svojím myslením, konaním a postojmi rástli na základe poznania Božieho slova, ktoré má formovať nás – a nie my si Božie slovo prispôbovať.

Stále sú platné slová Pána Ježiša Krista: „... *pokánie činite a verte v evanjelium!*“ (Mk 1, 15b) Tým, že je Pán Boh milostivý, neprestal byť spravodlivý. Tým, že je veriaci človek ospravedlnený skrze vieru v Ježiša Krista, nesmie prestať v boji proti hriechu, nesmie sa stať v tomto benevolentným. Veď sme boli veľmi draho vykúpení!

Božia láska k nám nás zaväzuje, a zároveň nás zmocňuje k životu služby lásky všetkým ľuďom. To je aj pre nás dnes osobne odkaz reformácie. Zostaňme mu verní a podávajme ho novým generáciám, aby aj ich zahrnula láska a milosť nášho Pána Ježiša Krista!

Hrad prepevný je Pán Boh náš!

*Miloš Klátik, generálny biskup
Ján Hroboň, biskup ZD
Slavomír Sabol, biskup VD*